

Örökrangadó - Hatvanhét, hetvenhat - Fradi - Újpest 1967. április 16.

2012 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Hétf?n még azt jelentették az újságok, hogy vasárnap délel?tt, az FTC–Újpest,Vasas–Honvéd kett?s rangadó napján negyvennégy pénztár nyit ki a Népstadion körül, ám hét közben már az látott napvilágot: senki ne járuljon a

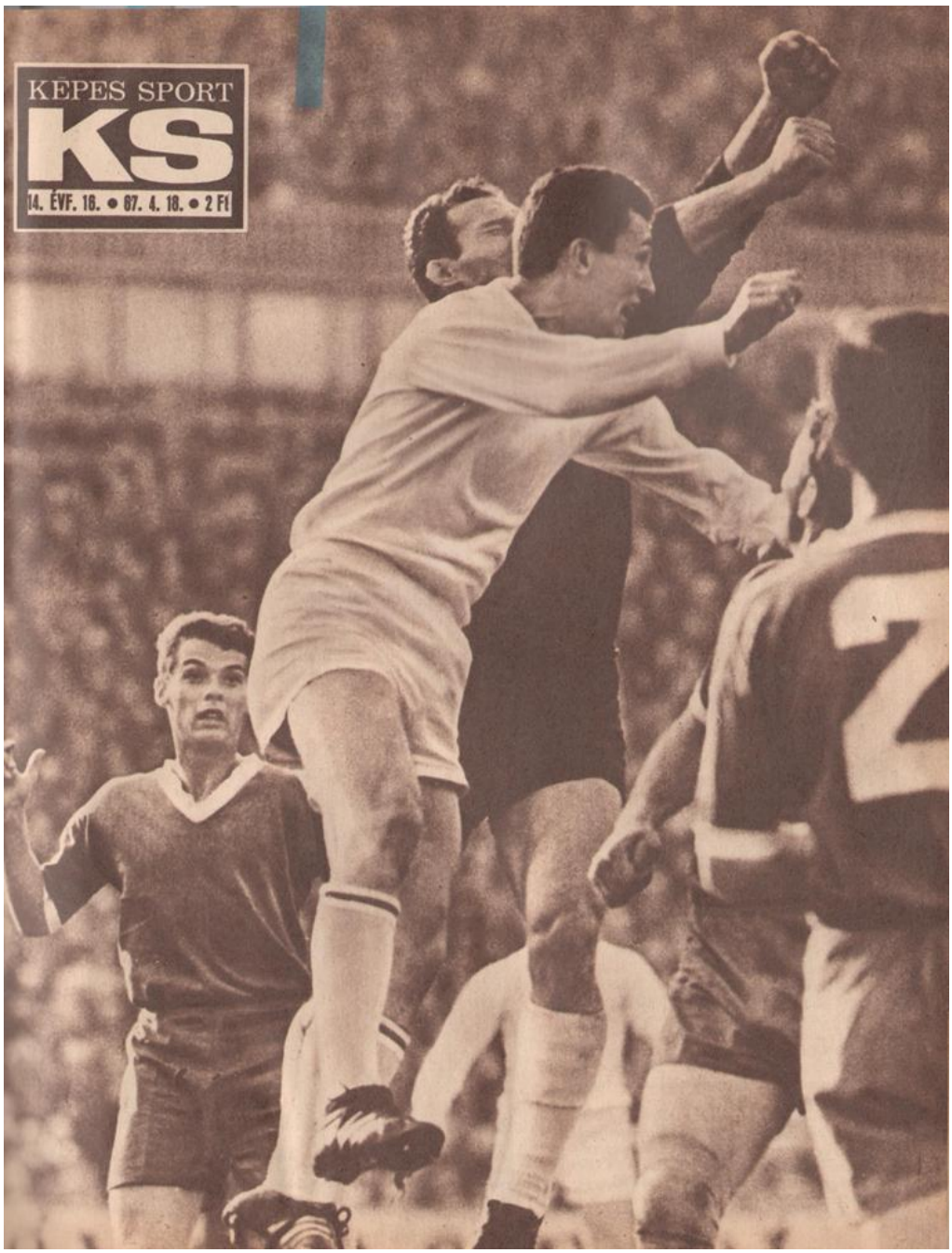
kasszákhoz, azok ugyanis zárva lesznek.

Ebben nem az az igazán elgondolkodtató, hogy mind a 76 ezer jegy elkelt, hanem inkább az: a negyvennégy pénztár egyike sem valamiféle fabódé, hanem rendes k?építmény volt, amelyet a tömeges igények miatt kellett létrehozni, persze korántsem csupán az 1967. április tizenhatodikai alkalomra. Annál az esztend?nél maradva: még a magyar–osztrák öregfiúk-mérk?zésre (5-1) is 55 ezer belép?t adtak el, és félreértés ne essék, az old boyok nem kísér? m?sort nyújtottak, az ? találkozójukon kívül semmilyen más program nem zajlott aznap az arénában. Ám a Grosics– Buzánszky, Szojka, Sárosi – Bozsik, Bányai – Budai II, Hidegkuti, Deák, Szusza, Babolcsay összetétel? együttes kicsalta a közönséget, ha tagjai lassabban mozogtak is, mint hajdanán...

Albert Flórián: kéz a derékon. A rangadón igazából az Újpest esett térdre
Fotó: Bánhalmi János

Albert, Varga, Görögcs, Bene, Mészöly, Farkas, Sipos, Kocsis Lajos szintén vonzott. S csábított az is, hogy a hatvanas években – az utókori hiedelemmel ellentétben – a legritkább esetben rendeztek dupla derbit a négy f?városi nagy csapat részvételével. A szokás az volt, hogy –mondjuk –az FTC fogadta a Diósgy?rt, a Vasas meg a Péccsel találkozott, és az ilyen kett?smecscsekre is kiment 45-60 ezer ember. Akkor meg minek pufogtatták volna el a szuper kvartett együttes találko zóit? Az 1967. tavaszi egybegy?lés el?tt 1964. jú lius 19-én jött össze a Népstadionban az Újpest és az FTC (4-2 a liláknak), a Honvéd és a Vasas (4-3 a kispestieknek úgy, hogy a 87. percben még az angyalföldiek vezettek 3-2-re, majd Tichy Lajos bevágott két gólt a megdöbbent piros-kékeknek). Akkor 85 ezer néz?t jegyeztek, de három évvel kés?bb eleve nem számlálhattak annyit, mivel kilencezerrel kevesebb belép?t bocsátottak ki. Ezért aztán virágzott a feketepiac, olyannyira, hogy az ilyesmir?l rendszerint hallgató újságok is beszámoltak „a szocialista erkölcst?l idegen, felháborító” kereskedésr?l.

Ám a középpontban a futball állt. Erre jellemz?, hogy még az „új gazdasági mechanizmust” el?készít? kormányátalakítás karikatúrája is a totóból merített. A rajzon a szelvény fölé hajló figura volt látható, aki ekképpen fakadt ki: „Csak három találatom van!” Arra szintén csupán tippelni lehetett, miként áll fel az Újpest, mert a Megyeri útiak közül sokan bajlódtak sérüléssel; a legsúlyosabbal Zámbó Sándor. A balszéls? egy héttel korábban, Dunaújvárosban a földön maradt egy ütközés után, mire Emsberger Gyula játékvezet? azt mondta neki: „Ne színészkedjen, keljen fel!” A „T?nek” becézett futballistát azonban hordágyon vitték le, és kórházba kellett szállítani, a klinikán pedig kiderült, hogy kulcscsonttörése van...

Az FTC sem készülhetett zavartalanul, morgott is dr. Lakat Károly, a zöld-fehérek szakvezet?je: „A rangadó el?tti utolsó edzésen ismerkedési délel?ttöt kellett tartanom.” A mester arra célzott, hogy megannyi játékosa elutazott a hétközi barátságos találkozóra, amelyet a St. Étienne csapatával játszott a válogatott (4-1, ugye, nem kérdezik meg, melyik együttes javára...), de hát ez az Újpestet is „sújtotta”, hiszen a tizenöt „francia” kerettag közül tizenhárom az FTC, Újpest, Vasas hármasból került ki. Csupán a korábban, illetve kés?bb szintén Vasas-kapus Gelei József, valamint Tamás Gyula érkezett más klubból, a Tatabányából és a Diósgy?rb?l... Eredetileg tizennégy labdarúgó került volna ki a nagy trióból, de a ferencvárosi Rákosi Gyula – aki nemcsak az Üll?i útra járt mindennap, hanem a Budapesti Húsipari Vállalat Gubacsi úti garázsába is, ahol karbantartóként dolgozott – szintén megsérült (úgy látszik, önmagát nem mindig tudta karbantartani). Így „csupán” Mátrai, Sz?cs, Varga, Albert csatlakozott az FTC-b?l az angyalföldi Mészölyhöz, Ihászhoz, Matheszhez, Fisterhez, Molnárhoz, Farkashoz és az újpesti Káposztához, Göröcshöz, Benéhez...

Ám Rákosi felépült, és nagyobb h?s lett a ferencvárosi drukkerek körében, mint Sir Walter Scott tiszta lelk? vitéze, Ivanhoe. (A televízió a lovagregényb?l készült sorozat epizódját sugározta az 1-0-lal zárult Vasas–Honvéd egyenes közvetítése el?tt; az FTC–Újpestet csak a rádió adta.) A Népstadion programja 16.30-kor kezd?dött, és a „Matyinak” becézett középpályás-csatár már fél öt után öt perccel mámorossá tette a zöld-fehérek híveit: Szentmihályi kapus „égbe” bokszolt labdáját a leveg?b?l, kapásból, nagyszer? mozdulattal zúdította a hálóba. És ez az alakítás csak „második” lehetett egy ugyancsak a leveg?b?l, kapásból a hálóba zúdított lövés mögött. Az

utolsó negyedórához érkezve Varga Zoltán az alapvonalról visszaemelte a labdát Albert Flóriánhoz, aki tizenhét méterr?l szédít? bombát küldött a fels? lécre, ahonnan a labda a kapuba vágódott. A kett? között pedig Varga tökéletes átadással játszotta meg Sz?ke Istvánt, és a jobbszéls? gólra is váltotta a gólpasszt. Az FTC 3-0-ra nyert, és az újpestiek törzshelyein, a Pozsonyi úti Ipoly presszóban, valamint az utóbb a belvárosi Dunakorzó éttermet vezet? Schuch József h?vösvölgyi Hársfa vendégl?jében régen volt olyan nyomott a hangulat, mint akkor...

A sajtó viszont lelkendezett, akárcsak a IX. kerületi szurkolók. „Igazi rangadó! – írta a Népszabadság. – Albert újra karmesterként dirigált, Varga a technika magasiskoláját mutatta be, Rákosi most is perpetuum mobile volt.” A Képes Sport így fogalmazott: „Napsütés, tavaszillat, óriási dzsembori.” (Az id?járásról még annyit, hogy a Balaton partján fecskében és bikiniben napoztak az emberek az áprilisi nyárban.) A sporthetilap Géczi, Varga és Rákosi produkcióját egyaránt 5-ös osztályzattal jutalmazta – a maximum a 6-os volt, de ezzel csak kivételes esetekben honorált az újság –, az Újpestb?l pedig csupán a Zámbót helyettesít? Kuharszkit „tüntette ki” 4-essel, a többieknek 3-ast vagy 2-est adott. A mérk?zést ötcsillagosra értékel? Népsport ekképpen kommentált: „Hatalmas iram, fölényes labdakezelés, ügyes cselek, helyzetek mindkét kapu el?tt. A mez?ny legjobbja Varga volt, jókedv?en, ellenállhatatlanul játszott.”

Ez nem ment be: Szentmihályi Antal kapus megkímélte a lilákat a negyedikt?l
Fotó: Bánhalmi János

Immár Lakat dr. sem talált kifogásolnivalót: „El?z?leg csak gy?zelmek voltak, most játék is, szív is.” Ehhez tudni kell, hogy az FTC–Újpestet a hetedik fordulóban rendezték, és a derbi el?tt a ferencvárosiak hatból hat diadallal álltak a táblázat élén. Hogy aztán számukra tényleg a hetedik mennyország jöjjön el... A tréner utóbb a következ? érdemjegyekkel min?sítette listavezet? (majd bajnok) csapatának egész tavaszi teljesítményét: Géczi 7 – Novák 7, Mátrai 8, Sz?cs 9, Páncsics 9 –Juhász 6, Rákosi 8 – Sz?ke 6, Varga 8, Albert 9, Katona 6.

Vidáman dúdolták hát a zöld-fehérek az éppen szintén listavezet? dalt, Clarence Carson Parks – akkor Nancy és Frank Sinatrával, majd a 2000-es években Nicole Kidmannel és Robbie Williamsszel is sikerre vitt – slágerét, a Something stupidot. B? egy hónappal kés?bb pedig sokak fülébe szökött a Népstadion hangszóróiból a Qualiton lemezkiadó újdonsága, a Pápay-Faragó László feldolgozásában megjelentetett Dead End Street és a Black Is Black. (Noha e kett?t jobb volt a Kinkst?l, illetve a Los Bravostól hallani.) Május huszonnyolcadikán, az FTC–MTK (2-0), Vasas–Újpest (1-0) kett?s meccsen 77 ezren tolongtak...

FTC–ÚJPEST 3-0 (2-0) 1967. április 16., Népstadion, 76 000 néz?. Jv.: Marschall (osztrák).

FTC: Géczi – Novák, Mátrai, Sz?cs, Páncsics – Juhász, Rákosi – Sz?ke, Varga, Albert, Katona.

Újpest: Szentmihályi – Káposzta, Csordás, Noskó, Nyír? – Solymosi, Görócs – Fazekas, Bene, Dunai II, Kuharszki.

Gól: Rákosi (5.), Sz?ke (22.), Albert (75.).

Hegyi Iván - nol.hu

Ajánló